

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 65/2020-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. februára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojмира Mamojku a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] Česká republika, vo veci namietaného porušenia jeho práv postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Dolný Kubín vo veci sp. zn. ČVS: ORP-490/1-VYS-DK-2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého postupu a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), z obsahu ktorej vyplýva, že napriek neexistencii dlhu sa proti nemu stále viedla exekúcia súdnym exekútorom [REDACTED] a z toho dôvodu dal podnet na trestné stíhanie tohto

exekútora. Sťažovateľ namieta postup vyšetrovania zo strany Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne sp. zn. ČVS: ORP-490/1-VYS-DK-2019 s odôvodnením: „*Odbor Kriminálnej polície Dolný Kubín, ktorému bol pridelený podnet na trestné stíhanie pochybil v tom, že v predmetnej veci vypočul len súdneho exekútora [REDACTED] [REDACTED] ako nástupcu [REDACTED]. V predmetnej veci nezabezpečil dôkazy, ktoré by podporili moje tvrdenia a to nevypočul Úrad práce kde som uhradil dlh na výživnom. Neoboznámil sa s Trestným spisom, ktorý bol vedený pre dlh na výživnom, ktorý vyšetrovala [REDACTED] [REDACTED] a kde trestné stíhanie bolo zastavené, lebo dlh bol uhradený. Nevypočul [REDACTED], ktorej som dlh uhradil. Nevypočul [REDACTED], ktorý má vedomosť o uhradení dlhu na výživnom. Súdny exekútor uviedol, že nemá vedomosť, či oprávnený naďalej spĺňa podmienky nezaopatreného dieťaťa /predovšetkým či oprávnený je študentom vysokej školy a pod./ i napriek tomu že nemá znalosť v tejto veci, vydal exekúciu.“*

2. Ústavný súd z dôvodu odstránenia pochybnosti o povahe dotknutých práv sťažovateľa vyžiadal od Policajného zboru ostatné rozhodnutie vo veci podnetu sťažovateľa. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne rozhodnutím z 9. decembra 2019 odmietlo podnet sťažovateľa s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Ústavný súd dopĺňa, že uvedené rozhodnutie obsahovalo poučenie o možnosti podať sťažnosť u vyšetrovateľa. Policajný zbor potvrdil, že vo veci ČVS: ORP-490/1-VYS-DK-2019 sťažnosť podaná nebola a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2. januára 2020. Zároveň Policajný zbor potvrdil, že na základe podnetu sťažovateľa koná ešte v ďalšej obdobnej veci (sťažovateľ podal dva podnety), v ktorej sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa a dosiaľ vec nebola vrátená z prokuratúry.

II.

Relevantná právna úprava

3. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 43 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí byť datovaný a podpísaný navrhovateľom alebo jeho zástupcom. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

7. Ústavná sťažnosť musí podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde okrem už uvedených všeobecných náležitostí obsahovať aj

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, a

d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

8. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 123 zákona o ústavnom súde:

(1) Ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

10. Podľa § 132 ods.2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

11. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o ústavných sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, je kvalifikovaná princípom subsidiarity, v zmysle ktorého ústavný súd o namietaných zásahoch rozhoduje len v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, resp. iných orgánov verejnej moci. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov a iných orgánov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané.

12. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať iba tými ústavnými sťažnosťami, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

13. V ústavnej sťažnosti absentuje právne relevantný návrh (východisko pre rozhodnutie ústavného súdu), resp. návrh, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu sťažovateľ domáha (požiadavka plynúca z § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ktorý musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne a takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v predmetnej veci (požiadavka plynúca z § 45 zákona o ústavnom súde, II. ÚS 37/02, III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04). Taktiež absentuje podľa § 123 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde aj presné označenie základných práv

a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí. Sťažovateľ nedoložil plnomocenstvo pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ktoré je ďalšou povinnou náležitosťou.

14. Vzhľadom na neúplnosť návrhu sťažovateľa ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí. Na margo nevyužitia primárnych prostriedkov ochrany (sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa) sťažovateľ nesplnil ani podmienku zakotvenú v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Z uvedeného dôvodu je sťažnosť neprípustná [§ 55 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde].

15. Vychádzajúc z dôvodov odmietnutia ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ho už ústavný súd nevyzýval na odstránenie nedostatku povinného právneho zastúpenia advokátom, keďže ani prípadné odstránenie tohto nedostatku ústavnej sťažnosti by nebolo spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu